

[Albertsen]

slåede. Et problem er der, men det skal løses ad lidt andre veje end dem, der her er foreslået.

Lis Møller (KF):

Jeg kan tilsige mit partis støtte til forslaget. Jeg har længe følt, at det faktisk var at gøre nar af mennesker at tilkende dem laveste invalidepension, som man hverken kan leve af eller blive begravet for. Jeg er enig i bemærkningerne til forslaget om, at det er de færreste af dem, der modtager laveste invalidepension, der er i stand til at udnytte den halve erhvervsevne, som man regner med at de har tilbage, og får de mulighed for at udnytte den, bliver der 542 kr. tilbage af invalidepensionen.

Noget andet er, om nogle af de mennesker kunne være kommet i gang igen, hvis de havde haft mulighed for at blive omskolet eller revalideret. Derfor bør vi nok i forbindelse med forslagens behandling i udvalget se lidt grundigere på hele revalideringsproblematikken.

De fleste, der får laveste invalidepension, har været på § 37-hjælp, og det hedder i § 41 i bistandsloven, at når der er ydet underholdshjælp, skal det sociale udvalg efter 3 måneders forløb tage den pågældendes og familiens forhold op til bedømmelse af, om der er grundlag for at yde andre former for bistand end løbende økonomisk hjælp, og det vil bl.a. sige revalidering. Det sker imidlertid alt for sjældent, at der tilbydes revalidering, og det er jo også billigere for kommunerne at indstille til invalidepension end at iværksætte revalidering, hvilket jeg mener er både menneskeligt og økonomisk forkert.

Der er ingen tvivl om, at forslaget kommer til at koste penge; hvor mange har SF jo ikke anslået, men det kunne måske blive opklaret under udvalgsarbejdet. Jeg vil mene, at de øgede udgifter må kunne dækkes af den sociale pensionsfonds midler.

Henrik Toft (V):

Venstre er meget åbent over for en ændring på dette område, som det her er foreslået af socialistisk folkeparti. Det er der også givet udtryk for af venstres ordfører ved førstebehandlingen den 13. marts 1981 – jeg kan henvise til folketingets forhandlinger 1980-81, sp. 7911. Vi har nu fået socialministerens tilsagn om, at han forventer at kom-

me med et udspil her i efteråret, og jeg synes, det er udmærket, at vi inden den tid under udvalgsbehandlingen i socialudvalget kan få stillet de konkrete spørgsmål, som naturligt må rejse sig ved en ændring på dette område. Derfor er jeg godt tilfreds med, at forslaget er kommet. Vi er parate til at kigge positivt på det.

Askjær Jørgensen (FP):

Modsat det foregående forslag synes jeg, det er rimeligt at behandle det spørgsmål, der her er sat til debat i folketinget. Vi er opmærksomme på, at forholdene ikke er helt, som de bør være på området her, og derfor vil jeg gerne udtrykke anerkendelse af, at SF har rejst spørgsmålet. Det synes jeg er rimeligt, og det er rimeligt, at vi kan få det til drøftelse i socialudvalget.

Man ser, at der med hensyn til invalidepension foregår nogle uretfærdigheder, og jeg kunne godt tænke mig over for ministeren at rejse et af de spørgsmål, som jeg er blevet præsenteret for nogle gange, og som jeg for øvrigt har stillet som et skriftligt spørgsmål til ministeren, og der er måske en større offentlighed, der bliver opmærksom på det, hvis jeg repeterer det her. Det drejer sig om den situation, hvor en mand og en kvinde har besluttet, at de første år af ægteskabet, hvor der er små børn, skal kvinden ikke være udearbejdende, og det har man indrettet sig efter. Så går der 10 eller 15 år, børnene er ved at være så store, at de kan passe sig selv, og så ønsker begge at være udearbejdende, da der ikke mere er brug for, at den ene af forældrene er hjemme hos børnene. Hvis nu moderen, der måske er den, der hidtil har gået hjemme og passet børnene, bliver invalid på grund af en eller anden sygdom og derfor søger invalidepension, hvad sker der så? Vedkommende får så at vide, at hun ikke kan få invalidepension, fordi hun ikke har haft erhvervsarbejde. Er det rimeligt, at hun ikke kan få invalidepension, fordi hun ikke havde erhvervsarbejde netop på det tidspunkt, hvor invaliditeten indtraf? Derved er hun jo afskåret fra nogen sinde at komme ud på arbejdsmarkedet.

Der findes masser af situationer, hvor et ægtepar har indrettet sig sådan i de første år af deres ægteskab, at den ene er blevet hjemme for at passe børnene, altså ikke har haft erhvervsarbejde, men hvis vedkommende